

Daniel Kitabı - Seksen Bir Numara

*Laodikya Adventizmi'ndeki tarihsel revizyonizmin gözler önüne serilmesi:
Günlük konusundaki tartışmanın incelenmesi*

Jeff Pippenger
2024-02-14

Etkiyi yanlış tanımlarsanız, nedenden sonuca akıl yürütmek hiçbir işe yaramaz; Minneapolis'teki 1888 Genel Konferansı'yla ilişkili koşullar ve kişiler üzerine ahkâm kesen Laodikyalı Adventist tarihçilerin yaptığı gibi. İlhamlı yorum, olayı Korah, Daton ve Abiram'ın isyanının bir tekrarı olarak tanımlar; bu isyan, onları ölene dek kırk yıl çölde dolaşmaya mahkûm eden hüküm nedeniyle patlak vermişti. Aynı hüküm Laodikya Adventizmi hakkında da verilmişti.

İsyan, gizli görüşmeleri de içeriyordu; isyancılar öylesine aşırı bir Laodikya körlüğü içindeydiler ki, Tanrı'nın kapalı kapılar ardındaki planlarından ve isyanlarından haberdar olduğunu anlamalarını engelliyordu. Korah, Daton ve Abiram çadırlarına saklanıp planlar yaparak Musa'ya karşı isyanlarını yaydıkları gibi, 1888'in yaşlıları da evlerinin kapalı kapıları ardına saklanıp Kızkardeş White, oğlu ve seçilmiş haberciler aleyhine komplo kurdular. O andan itibaren Kızkardeş White, Jones ve Waggoner hedef alınacaktı.

Adventizmin dört kuşağı, Hezekiel'in sekizinci bölümünde tasvir edildiği gibi, isyanda giderek arttı. Hem fiziksel tapınakta hem de insan tapınağında bulunan tasvir odaları, kötü düşüncelerle kökleşmişti ve halkı korumakla görevlendirilen ihtiyarların üzerine ruhçuluk çöktü. 1888'e giden süreçte, ihtiyarlar önce Kutsal Kitap'ın otoritesine, ardından da Peygamberlik Ruh'u'na gölge düşürdüler ve 1884'te açık görüşler sona erdi. Kellogg'un panteist ruhçuluğu 1888'i önceleyen dönemde etkisini göstermeye başladı ve 1888, ikinci kuşağın gelişini işaret eder. Adventist tarihçileri, toplantıda sergilenen isyanın tarihsel tanıklığını kaydetmemiş olabilir; ancak ilhama göre göksel Gözcüler "her sözü işitip kaydettiler" ve "sözleri göğün kitaplarına kaydettiler."

Hezekiel'in "gizli tasvir odaları" ile simgelenen isyan, gerçek temellere yönelik bir saldırıyı temsil ediyordu. Bu, kadın peygambere ve seçilmiş habercilere yönelik bir saldırıyı temsil ediyordu ve ruhçuluğun gelişini işaret ediyordu. O kuşakta, bir sonraki büyük saldırı Şeytan tarafından William Miller'in attığı temellerin bizzat temeline karşı gerçekleştirilecekti.

Miller, tüm peygamberlik yorumlarının çerçevesini, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ayetindeki iki yıkıcı gücün önce putperestliği, ardından da Papalığı temsil ettiğine dair anlayışa dayandırdı. 1901'de, Almanya'da Laodikya Adventizmi'nin bir önderi olan Lewis Conradi, Daniel kitabındaki "sürekliliğin" Mesih'in mabetteki hizmetini temsil ettiği yönündeki düşmüş Protestan görüşünü yeniden gündeme getirdi.

1888 Minneapolis toplantısını izleyen dönemde, sağlık hizmetlerinin liderinin ruhçuluğu tırmandı; Jones ve Waggoner'in mesajının reddedilmesinin olumsuz sonuçları etkisini göstermeye devam ettikçe liderler arasındaki yabancılaşma sürdü. Yeni yüzyılın başında, dinden dönmüş Protestanlığın okullarından ilahiyat derecelerini almış olan Laodikyalı Adventist bir lider W. W.

Prescott, Conradi'nin "günlük" hakkındaki görüşünü yaymak için şeytani misyonu üstlendi ve her zaman olduğu gibi "tarihi galipler yazar."

Kutsal melekler gerçek tarihi kaydetti, ancak Laodikya Adventizmi, "the daily" konusundaki Millerci anlayışın reddi üzerine yaşanan tartışmaya dair tarihsel bir pozisyon ortaya koydu; bu da Laodikya Adventizmi içindeki "eğitimsiz" herhangi birinin, Kardeş White'ın "cennetten kovulan meleklerden" geldiğini belirttiği "the daily" tanımının aslında doğru bir öğreti olduğuna inanmasına yol açıyor. Yirminci yüzyılın ilk yıllarında W. W. Prescott, "The Protestant" başlıklı bir yayının hazırlanmasına öncülük etti. Yayının bütün temel amacı, Miller'in "the daily" anlayışının yanlış olduğunu ve teolojik eğitimini aldığı dinden dönmüş Protestanlığın, Mesih'e şeytani bir simge atfetmekte haklı olduğunu öğretmekti. O tarihsel bağlamda A. G. Daniells (Genel Konferans Başkanı), Kardeş White'ın Miller'in "the daily" görüşünü doğru olarak doğrudan onaylamış olmasına rağmen, gerçeğe karşı yürütülen şeytani saldırıda Prescott'la güçlerini birleştirdi.

Rab bana, 1843 tarihli çizelgenin onun eliyle yönlendirildiğini ve hiçbir bölümünün değiştirilmemesi gerektiğini; rakamların da onun istediği gibi olduğunu gösterdi. Elinin üzerlerinde olduğunu ve bazı rakamlardaki bir hatayı gizlediğini, eli çekilene kadar hiç kimsenin onu göremediğini de gösterdi.

"Sonra 'Daily' ile ilgili olarak, 'kurban' kelimesinin insan bilgeliğiyle metne eklenmiş olduğunu ve metne ait olmadığını; ve Rab'bin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm. 1844'ten önce birlik varken, neredeyse herkes 'Daily' konusundaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten beri, kargaşa içinde başka görüşler benimsendi ve karanlık ve kargaşa bunu izledi." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

Prescott ve Daniells'in "the daily" gerçeğine karşı saldırıları sırasında, Prescott ve Daniells bu konuda azınlık görüşünü temsil ediyorlardı ve tartışma boyunca Sister White'ın iki adama yönelik öğüdü susmaları yönündeydi; gerçi bunu daha diplomatik ifadelerle, örneğin "hikmetiniz sükküttadır" diyerek söylemişti. Onları yanlış görüşleri nedeniyle azarladığında, "the daily" konusunun bir sınama konusu hâline getirilmemesi gerektiğini de vurgulamıştı. Tarihsel revizyonistler—ki revizyonizm, başlangıcının Katolik Kilisesi'nin Cizvit tarikatına atfedildiği bir tarih yöntemidir—öğretinin dürüstçe değerlendirilmesini engellemek için, "the daily"nin bir sınama konusu yapılmaması yönündeki beyanlarını kullanmışlardır. Onun beyanlarını çarpıttılar; çünkü "the daily" konusunun hararetle gündeme getirilmesine karşı öğüt verirken, sözlerini daima "şu anda" veya "mevcut koşullar altında" gibi ifadelerle nitelediğini sürekli görmezden gelirler.

Bir peygamber olarak, kilise genelinde büyük bir bölünmeye yol açmak üzere olan tırmanan bir tartışmayı dizginlemeye çalışıyordu; bu tartışmayı, lider oldukları için doğru olarak belirledikleri her şeyi yayma yetkisine sahip olduklarını düşünen küçük bir azınlık körüklüyordu. Ve Rab, onun etkisi aracılığıyla, o ölünceye kadar şeytani faaliyeti kontrol altında tuttu. Sonra 1931'de, "günlük" gerçeğini reddetmek için yeni bir hamle denendi ve nihayetinde başarıya ulaştı. Bugün "günlük"ün tanımına dair gerçek anlayış, Laodikya Adventizmi içinde azınlıkta kalan görüştür ve mevcut koşullar altında "günlük" artık kesinlikle bir test sorusudur.

Çoğunluğun görüşü doğru anlayışı benimsediğinde bu bir sınav değildi; fakat herhangi bir hakikat hata olarak tanımlandığında, o zaman bu bir sınav olur. Manuscript Releases başlıklı yazmalar derlemesi 1980'lerde ya da o sıralarda yayımlandığında, "the daily" konusundaki Prescott ve Daniells'in görüşüne karşı çıkışı, onun Miller'ın görüşünü onaylaması kadar doğrudan olan bir makale tespit edildi.

Deneyimimizin bu aşamasında, konferansımızın önemli toplantısında üzerinde düşünmemiz için bize verilen özel ışıktan zihinlerimizin saptırılmasına izin vermemeliyiz. Orada, düşmanın etkisi altındaki Kardeş Daniells vardı; ve sizin zihninizle Elder Prescott'un zihni de cennetten kovulan melekler tarafından etkileniyordu. Şeytan'ın işi, Rab'bin sizi dahil etmeye esinlemediği noktaya virgülüne kadar ayrıntıları gündeme sokmanız için zihinlerinizi saptırmaktı. Bunlar gerekli değildi. Ama bu, gerçeğin davası için çok şey ifade ediyordu. Zihinlerinizin, noktasına virgülüne takılacak ayrıntılara çekilerek saptırılması, Şeytan'ın tasarladığı bir iştir. Yazılmış kitaplarda küçük şeyleri düzeltmenin büyük bir iş yapmak olacağını sanıyorsunuz. Ama bana emredildi: Sessizlik belagattir.

Şunu söylemeliyim: Kusur aramayı bırakın. Eğer şeytanın bu amacı hayata geçirilebilseydi, o zaman size öyle görünecekti ki çalışmanız tasarlanışı bakımından en harikulade olarak değerlendirilecekti. Düşmanın planı, her türden zihnin uzlaşmadığı noktalara sözde sakıncalı özelliklerin tümünü getirmektir.

Peki sonra ne olacak? Şeytanı memnun eden işin ta kendisi gerçekleşmiş olurdu. İnançımızın dışında olanlara, tam da onlara uygun düşecek bir izlenim verilirdi; bu da büyük bir karışıklığa yol açacak karakter eğilimlerini besleyecek ve büyük mesajı halkın önüne gayretle taşımak için kullanılması gereken altın anları meşgul edecekti. Üzerinde çalıştığımız herhangi bir konudaki sunumların tümü birbiriyle uyumlu olamazdı ve sonuç, imanlıların ve imansızların zihinlerini karıştırmak olurdu. Bu, Şeytan'ın gerçekleşmesini planladığı şeyin ta kendisidir - anlaşmazlık olarak büyütülebilecek her ne varsa.

Hezekiel kitabınının 28. bölümünü okuyun. Şimdi burada, yabancı ruhların kendilerini gösterebileceği büyük bir iş var. Ama Rab'bin yitip giden canları kurtarmak için yapılacak bir işi var; ve kılık değiştirmiş Şeytan, saflarımıza karışıklık getirerek doldurabileceği boşlukları kusursuzca değerlendirecek ve bütün o küçük farklılıklar büyütülüp belirginleşecektir.

Ve bana en baştan, Rab'bin bu işin yükünü ne İhtiyar Daniells'e ne de İhtiyar Prescott'a verdiği gösterildi. Şeytan'ın hileleri mi araya sokulsun; bu "Günlük" zihinleri karıştırmak ve bu önemli dönemde işin ilerleyişini engellemek için öne sürülecek kadar büyük bir mesele mi olsun? Ne olursa olsun, olmamalıdır. Bu konu gündeme getirilmemelidir; çünkü beraberinde getirilecek ruh caydırıcı olacaktır ve Lusifer her hareketi izlemektedir. Şeytanî güçler kendi işine girişecek ve saflarımıza kargaşa getirilecektir. Sizin için bir sınama konusu olmayan görüş ayrılıklarını araştırmak için bir çağrınız yok; ama suskunluğunuz başlı başına anlamlıdır. Konu bütünüyle ve açıkça önümde duruyor. Şeytan, yapmayı tasarladığı gibi, kendi halkımızdan herhangi birini bu konuların içine çekebilseydi, Şeytan'ın davası zafer kazanırdı. Şimdi iş gecikmeden ele alınmalı ve tek bir görüş [ayrılığı] ifade edilmemelidir.

Şeytan, aramızdan ayrılan o insanları, kötü meleklerle birleşmeye ve önemsiz meseleler üzerinde işimizi sekteye uğratmaya teşvik ederdi; ve düşmanın kampında [orada] ne büyük sevinç olurdu. Kenetlenin, kenetlenin. Her ayrılık gömülsün. Şimdiki işimiz, bu ayrılıkları ortadan kaldırmak ve herkesin uyum içinde olması için bütün bedensel ve beyin-sinir gücümüzü buna adamaktır. Şeytan, büyük fakat kutsallaştırılmamış bilgelik ile en küçük bir tutunma elde etmesine izin verilseydi, [sevinirdi].

Şimdi, nasıl çalıştığını gördüğümde, zihnim bütün durumu ve eğer ileri gider de bizden ayrılan taraflara saflarımızda karışıklık çıkarmaları için en küçük fırsatı verisen bunun doğuracağı sonuçları kavradı. Bilgelik yoksunluğun tam da Şeytan'ın istediği şey olurdu. Yüksek sesle yaptığın ilan, Kutsal Ruh'un ilhamıyla yapılmış değildi. Bana, sana şunu söylemem emredildi: Tanrı tarafından yönlendirilen insanların yazılarında kusur araman Tanrı'dan ilhamlı değildir. Ve eğer bu, Elder Daniells'in insanlara vereceği bilgelikse, ona sakın resmi bir görev vermeyin; çünkü nedenden sonuca akıl yürütemez. Bu konuda susman, senin için bilgeliktir. Şimdi, hayatta olmayan insanların yayınlarında kusur aramak türünden her şey, Tanrı'nın sizlerden hiçbirine verdiği bir iş değildir. Çünkü eğer bu adamlar—Elder Daniells ve Prescott—şehirlerde çalışma konusunda verilmiş yönergeleri izlemiş olsalardı, hakikati kabul edip imana gelmiş, kabiliyetli çok, hem de çok sayıda insan olurdu—ki bunlar [şimdi] kendilerine asla ulaşamayacak konumlarda bulunuyor.

Bütün dünya tek bir büyük aile olarak görülmelidir. Ve yararlanabileceğiniz böylesine bir bilgi pınarına sahipken, neden Rabbimiz İsa Mesih'in verdiği tanıklıklarla dünyayı yıllarca mahvolmaya terk ettiniz? Gerçek din, her erkek ve kadını, kendisine iyilik edebileceğimiz bir kişi olarak görmemizi öğretir.

Bu, yıllardır basılıdır: "Dengeli Bir Zihin", Elder Andrews'e yönelik bir tanıklık. Zihin, ne zaman konuşacağını ve hangi yükleri üstlenip taşıyacağını bilme gücüne erişecek şekilde yetiştirilebilir; çünkü öğretmeniniz Mesih'tir. Ve [seni gördüğümde] bilgeliğini yücelttiğini ve görüş ayrılıklarını ortaya çıkarmaya yönelik bir yol izlediğini görünce senin için çok korktum. Rab, böyle yapmak onlar için hikmet [ise] suskunluğunu koruyabilen bilge kişiler çağırıyor. Eğer tam bir insan olmak istiyorsan, İsa Mesih aracılığıyla kutsallaşmaya ihtiyacın var. Şimdi yeni başlamış bir iş var ve her vaizde, her [bir] konferans başkanında hikmet görülsün. Oysa burada, yıllar önce sarılman gereken bir iş vardı; tam da bu iş için sesini yükseltmene ihtiyaç duyuluyordu. Mesih, halkının tümüne ne yapmaları ve neleri yapmamaları gerektiğine dair özel talimatlar verdi. Ve Rab'bin doğruluğunu gerçekleştirmek için önümüzde az bir zaman kaldı. Rab'bin yolunu anlayabilirsin. Başkan olarak görevlendirildikten sonra işleri kendi tasarladığın şekilde yürütme niyetini gördüm. Harika işler yapacağını düşünmüştün; oysa bu, Tanrı'nın yapman için ellerine vermediği bir iş olacaktı. Şimdi, Rab seni hizmet etmek üzere kabul etmişse, senin görevin ezmek değil, mümkün olan her zorunluluğu kaldırmaktır. Ama daha en baştan, bilgelik ve kutsallaştırılmış muhakemenin sende ortaya çıkmadığına dair kanıt verdin. Rab ışık vermedikçe kabul görmeyecek meseleleri körükleyip ortaya sürdün.

Bana, konferansın başkanı olarak sizi bir yıl daha bile seçmek gibi böyle aceleci adımların atılmış olmaması gerektiği öğretili. Ama Rab, mesele dua ile Rab'bin önüne getirilinceye kadar artık bu tür aceleci adımları yasaklıyor; ve başkanın omuzlarına yüklenen Rab'bin işinin

son derece ciddi bir sorumluluk olduğu mesajı sana geldiğine göre, ‘Daily’ konusu üzerine yaptığın gibi sert çıkışlar yapmaya ve nüfuzunun meseleyi karara bağlayacağını varsaymaya ahlaki bir hakkın yoktu. Ağır sorumlulukları taşımış olan Elder Haskell vardı, ve ağır sorumlulukları bulunan Elder Irwin ile adını anabileceğim birkaç adam daha var.

İhtiyarlara saygınız neredeydi? Meseleyi tartmak için sorumluluk sahibi bütün erkekleri bir araya getirmeden, hangi yetkiyi kullanabilirdiniz? Ama şimdi meseleyi inceleyelim. İhmal edilmiş iş karşısında, işi bir yıl daha sürdürme konusundaki gayretinizi ortaya koymanın Rabbin hükmü olup olmadığını şimdi yeniden değerlendirmeliyiz. Eğer sizinle birleşecek olanların yardımıyla işi bir yıl daha yürütürseniz, sizde ve İhtiyar Prescott’ta bir değişiklik meydana gelmelidir. Ve kendi yüreklerinizi Tanrı’nın önünde alçaltın. Rab, sizde farklı bir deneyimin sergilendiğini görmelidir; çünkü eğer şu anda yeniden dönmeye ihtiyaç duyan adamlar varsa, bunlar İhtiyar Daniells ile İhtiyar Prescott’tur.

Yedi adam seçilmelidir; bunlar bilgelik sahibi olmalı ve Tanrı’nın lütfunun işleyişi aracılığıyla bir yeniden dönüşe [dair] [kanıt] [gösteren] kimseler olmalıdır. Çünkü sebep-sonuç ilişkisini kuramayacak kadar körleşmiş kimselerin; işin sorumluluklarını taşımış olan adamları ve bu konferansların başkanlarını görmezden gelmeleri; [ki] iki yıldan fazla bir süre işi yürüten [kimselerin] göz ardı edilmesi; öylesine fevrî bir sonuç ortaya çıkması ki, insanlar yıllardır önlerine konan işin ta kendisini—kentlerde çalışmayı—ihmal etsinler; öğüt almak için yaşlı adamlara ya hiç ya da çok az dikkat [gösteril]sin; ama halka vermeyi seçtikleri şeyleri ilan etsinler—bütün bunlar, böylesine yüce ve harika bir işin emanet edileceği adamların güvenilmez olduklarına kendi başına tanıklık eder.

Mesih ölü değil. İşinin bu tuhaf şekilde sürdürülmesine asla müsaade etmeyecektir. Kitaplara dokunmayın. Eğer herhangi bir değişiklik zorunluysa, Tanrı o değişiklikteki uyumun tutarlı olmasını sağlayacaktır, ancak büyük sorumluluklar içeren bir mesaj insanlara emanet edildiğinde, [Tanrı] sevgiyle işleyen ve ruhu arındıran bir sadakat talep eder. Kilise ihtiyarları Daniells ve Prescott’un ikisinin de yeniden dönüşmeleri gerekiyor. Tuhaf bir iş ortaya çıktı ve bu, Mesih’in dünyamıza yapmak için geldiği işle uyumlu değil; ve gerçekten dönmüş olanların hepsi Mesih’in işlerini yapar.

Hepimizin, Baba’yı yüceltecek işi [gerçekleştirmesi] gerekiyor. Kriz noktasına geldik—ya tam bu hazırlık döneminde İsa Mesih’in karakterine uyum sağlayacağız ya da [bunu] denemeyeceğiz. Elder Daniells, benzer koşullar altında yaptığın gibi yüksek perdeden konuşma konusunda kendini özgür [hissetmemelisin]. Ve şunu anla: bir konferans başkanı bir hükümdar değildir. Tanrı’nın kabul ettiği başkanlık makamında bulunan bilge kişilerle işbirliği içinde çalışır. Tanrı’nın kabul ettiği kalemlerden çıkan basılı kitaplarda yer alan yazılara karışma özgürlüğü yoktur. Buyurgan, hükmedici güçten daha azını göstermedikçe artık nüfuzlarını kullanmamalıdır. Kriz gelmiştir, çünkü Tanrı’ya saygısızlık edilecektir.

“Rab, henüz çalışılmamış şehirlere nasıl bakar? Mesih göktedir. Şimdi bunun ikrarı şöyle olmalıdır: ‘Krallık egemenliği yoktur. Ve şimdi bu dünyanın kriz zamanıdır. Şimdi kurtarmaya da yok etmeye de Güç olan Ben’im. Şimdi herkesin kaderinin Benim elimde olduğu zamandır. Dünyayı kurtarmak için canımı verdim. Ve “Ben, yüceltildiğimde”, bahşedeceğim kurtaran lütf, ilahî benzerlik üzere biçimlenecek ve Benimle bir olacak herkesin, benim kurtaran

lütfumun gücüyle, benim yaptığım gibi çalışacağını kanıtlayacaktır.’ İsteyen herkes, [etsin] Rab’bin verdiği öğüt doğrultusunda sorumluluk mevkilerinde bulduklarında kendilerine verilmiş işi yapmak için kardeşleriyle birlikte el atsın ve dünyayı öylesine sevdi ki onu kurtarmak için yaşamını tam bir kurban olarak veren O’nunla tam bir uyum içinde çalışmayı en içtenlikle arayıp bunun için gayret etsin. Vaizlerimize sesleniyorum: Şehirlerimizdeki işe girişirken, Söz’ün hizmetine sakın bir kutsallık eşlik etsin. Halkın zihinlerinde gerekli etkiyi bırakamayız, eğer biz . . .”

Günlüğümden aktarıyorum. Gerçek, İsa’da olduğu haliyle—onu konuşun, onun için dua edin, her sözüne sadelik içinde iman edin. İmandan ayrılmış ve aldatıcı ruhlara kulak vermiş, kısa bir süre önce imanda bizimle olan kimselerin önüne hatalar getirirseniz ne kazanırsınız? Şeytanın safında mı yer alacaksınız? Dikkatinizi işlenmemiş tarlalara verin. Önümüzde dünya çapında bir çalışma var. Bana John Kellogg’a dair tasvirler verildi.

Sunmakta olduğu aldatıcı savların düşüncelerini temsil eden çok çekici bir şahsiyet, hakiki Kutsal Kitap gerçeğinden farklı görüşleri dile getiriyordu. Ve yeni bir şeye aç ve susuz olanlar [öylesine aldatıcı] fikirler ileri sürüyorlardı ki Elder Prescott büyük bir tehlikedeydi. Elder Daniells, bu görüşler her yerde dile getirilebilirse sanki yeni bir dünya olacak diye bir aldanışa kapılma [tehlikesi] nedeniyle büyük bir tehlike altındaydı.

Evet, olurdu, ama zihinleri böylesine meşgulken bana gösterildi ki Kardeş Daniells ve Kardeş Prescott, deneyimlerine spiritist bir görünüm taşıyan duygular dokuyor ve mümkünse seçilmişlerin kendilerini bile aldatacak güzel duygulara halkımızı çekiyorlardı. Kalemimle şunu yazmak zorundayım: Bu kardeşler, gerçeği belirsizliğe düşürecek aldatıcı fikirlerindeki kusurları görecektlerdi; ve yine de sanki büyük bir ruhsal ayırt etme gücüne sahipmişler gibi öne çıkacaklardı. Şimdi onlara şunu söylemeliyim: Bana bu mesele gösterildiğinde, İhtiyar Daniells “Daily” hakkındaki fikirlerini savunurken sesini boru gibi yükseltiyordu; ardından, daha sonra ortaya çıkacak sonuçlar bana gösterildi. Halkımızın zihinleri karışıyordu. Sonucu gördüm ve sonra bana şu uyarılar verildi: Eğer İhtiyar Daniells, sonuçlarını hesaba katmaksızın bu şekilde etkilenir ve kendini Tanrı’nın esini altında olduğuna inanmaya bırakırsa, saflarımızın her yanına kuşkuculuk ekilecek ve biz Şeytan’ın mesajlarını dolaştırabileceği bir duruma düşecektik. Yerleşik imansızlık ve kuşkuculuk insanların zihinlerine ekilecek ve tuhaf kötülük ürünleri gerçeğin yerini alacaktı. Manuscript Releases, cilt 20, 17-22.

İkinci neslin tarihi, başkaldırının tırmandığını ortaya koyar. Hezekiel’in tasvir odalarıyla temsil edilen spiritüalizm şunu göstermektedir: “Kardeş Daniells ve Kardeş Prescott, yaşantılarına spiritüalist görünümlü eğilimler katıyor ve halkımızı, mümkünse seçilmişleri bile aldatacak güzel duygulara çekiyorlardı.” “the daily” ile ilgili yanlış görüşle bağlantılı spiritüalizm, mümkünse seçilmişleri bile aldatacak şeyin simgesidir. O, Kellogg tarafından teşvik edilen panteizmin spiritüalizmini, Prescott ve Daniells’in “the daily”i Mesih’in mabetteki hizmeti olarak tanımlama yönündeki çabalarıyla bir araya getirir.

Onlara kitapları kendi haline bırakmalarını söyler; bu sözleriyle, Prescott ve Daniells’in, Uriah Smith’in “Daniel and the Revelation” adlı kitabını, “the daily”yi Miller’in yaptığı gibi tanımlayan öğretisini kaldırmak için yeniden yazma yönündeki baskısına hitap ediyordu. Laodicea’nın tarihsel

revizyonistleri, Yeşaya'nın "okumuşlar" diye tanımladığı kimseler, Adventizm'in eğitimsizleri üzerinde olağanüstü bir iş başarmışlardır; çünkü tarihin tanıklığını çarpıtarak, kulakları kaşınan ve yüzeysel çalışma alışkanlıklarına sahip olanları "the daily" konusunun önemsiz olduğu ve Miller'in bu konuda yanıldığı kanaatine yönlendirmişlerdir. Bu revizyon çalışması, Tanrı'nın gücünün Gece Yarısı Çılgılığında tezahürünün tekrarlandığı zamanda, kir fırçası olan adam tarafından süpürülüp atılacağı Miller'e gösterilen çöplerin bir parçasıdır.

Laodikya Adventizminin ikinci nesline ilişkin incelememize bir sonraki makede devam edeceğiz.

'İleriye doğru gidin' mesajı hâlâ duyulmalı ve ciddiye alınmalıdır. Dünyamızda yaşanan değişen koşullar, bu kendine özgü gelişmeleri karşılayacak bir çalışmayı gerektiriyor. Rab, ruhsal bakımdan keskin ve ferasetli, Kutsal Ruh tarafından işlenmiş, gökten taze manna aldıkları kesin olan insanlara ihtiyaç duyuyor. Böylelerinin zihinlerine Tanrı'nın Sözü ışık saçıyor; onlara her zamankinden daha çok güvenli yolu açığa çıkarıyor. Kutsal Ruh zihin ve yürek üzerinde çalışır. Tanrı'nın habercileri aracılığıyla tomarın dünyaya açıldığı zaman geldi. Okullarımızdaki öğretmenler, şimdiye dek öğretilmiş olanı yalnızca öğretmeleri gerektiği söylenerek asla kısıtlanmamalıdır. Bu kısıtlamalar bir yana bırakılsın. Halkının söyleyeceği mesajı verecek olan bir Tanrı vardır. Hiçbir vaiz kendini bağlı hissetmesin ya da insanların ölçüsüne göre değerlendirilmesin. Müjde, Tanrı'nın gönderdiği mesajlara uygun olarak yerine getirilmelidir. Tanrı'nın bugün kullarına söylemeleri için verdikleri belki yirmi yıl önce şimdiki hakikat olmayabilirdi, ama bu, bu zaman için Tanrı'nın mesajıdır. 1888 Materyalleri, 133.